

Па се сбраха купъ сватбари,
 Все познатитѣ другари:
 Дърта баба Кикерица,
 Бръмчо, медната Пчелица,
 Ежко-Бежко, Пепеляшка,
 Заю съ кжсата опашка.
 Ей и златната Свѣтулка
 Свѣтна, като млада булка,
 А Комарътъ най-подире
 Отдалече имъ засвири!
 Заизвиха изъ полето —
 Врява чу се до небето!
 Но отъ где се тамъ зададе
 Отдалече момко млади... —
 Баба Меца къмъ гората
 Бърже плю си на краката,
 Кумчо Вълчо, безъ да чака,
 Хукна нѣгде къмъ букака,
 А Щуреца, Скакалеца
 Припнаха следъ баба Меца,
 Дърта баба Кекерица
 Скочи въ бистрата рѣчица,
 Заю Баю изъ полето
 Съ бѣгъ спаси си сърдчицето,
 Ежко-Бежко скри носленце
 И се сви тѣй на кълбенце,
 Пепеляшка, безъ да вика,
 Въ една дупка се натика,
 На кумичката пкъкъ Лиса
 Стори ѝ се, че я втриса,
 А комарътъ си засвири
 Надъ полета и баири.
 Салъ Свѣтулката остана
 Срѣдъ полето тамъ — горкана!
 Момко млади поприsegна
 Тя не мръдна, не побѣгна
 И докато се усѣти
 На челото му засвѣти!

Василь Павурджиевъ